

Orrarna spela
 Och lefva som sju.
 Tallstrunten dela
 De ömt med sin fru.
 Snöhvita *lärnor* kring stränderna skria,
 Gunga ibland på den böljande fjärd.

Haren i flykt öfver rågåkern genar:
 Ack! om till jagt jag ej vore så klen!
 Ekorn i granarnas våningar skenar,
 Än som en tok öfver stock, öfver sten.
 Sorlande källor
 I tufvor och snår,
 Pinglande skällor
 Och bråkande får!
 Humlorna surra kring blommiga renar,
 Harkrankar vingla på rankiga ben.

Sprittande lif har den ringaste löja.
 Menskan har mer: hon har *rang och talang*.
 Derfor, o broder! ej låtom oss dröja
 Helsa naturen med *sång och harang!*
 Torka bort tåren
 Och sorgerna spar!
 Egna åt våren
 En skål eller par!
 Titta mot stranden, hur vågorna höja
 Skummande bågarn med jubel och klang!

